

О.В. Савич,

студентка IV курсу ФЕФ,

спеціальність «Фінанси і кредит»,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

А.І. Паньків,

студент IV курсу ФЕФ,

спеціальність «Фінанси і кредит»,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

науковий керівник: О.В. Баранова,

к.е.н., доцент, доцент кафедри страхування,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»

НАКОПИЧУВАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК ОДИН ІЗ ЕЛЕМЕНТІВ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН

Однією із основних функцій будь-якої держави є забезпечення належного добробуту та стабільної життєдіяльності громадян. Це реалізується за допомогою зваженої соціальної політики у поєднанні із стабільним розвитком економіки.

Досвід зарубіжних країн свідчить, що одним із дієвих джерел підвищення соціального захисту є накопичувальне страхування. Накопичувальне страхування – це фінансовий інструмент, що одночасно поєднує в собі можливість накопичення грошових коштів та отримання страхового захисту. Виконуючи функцію накопичення грошових коштів, страхування акумулює внутрішні інвестиційні ресурси суспільства, і сприяє поліпшенню економічного й соціального стану країни [1]. Накопичувальне страхування в Україні може

стати вагомим внутрішнім джерелом інвестицій, яке має ряд переваг у порівнянні із зовнішніми запозиченнями держави.

Основною метою накопичувального страхування життя є фінансовий захист сім'ї годувальника на випадок непередбачених подій. Одночасно з цим відбувається накопичення грошових коштів для створення пасивного доходу (приватної пенсії), для забезпечення своїх дітей засобами на навчання або інші цілі [3, с. 113].

Ринок накопичувального страхування в Україні постійно модернізується та розвивається, проте, все ще не набув значної частки вітчизняного страхового ринку.

Однією із найважливіших фінансових проблем нашої держави є проблема пенсійного забезпечення і його фінансування, яку повинна вирішити пенсійна реформа. Солідарна пенсійна система є неактуальною через те, що станом на 01.01.2016 кількість пенсіонерів сягала більше 12,3 млн. чол., що становить близько третини населення країни і рівень середньої пенсії становить близько 1700 грн./місяць [2]. Важливим елементом нової накопичувальної пенсійної системи є можливість добровільного накопичувального страхування життя. Усі бажаючі спроможні протягом усього свого життя накопичувати кошти, разом із тим користуючись послугами страхування життя, що дає їм упевненість у фінансовій забезпеченості як себе, так і сім'ї у майбутньому, підвищуючи рівень життя населення.

Сьогодні в споживчому середовищі побутує думка, що прибутковість від страхового поліса по накопичувальному страхуванню занадто низька. Але, відповідно до статистики 2010-2015 рр., загальна сума прибутковості полісу накопичувального страхування складала 13-15 %, цілком може конкурувати з прибутковістю банківських депозитів надійних банків.

Світова практика свідчить, що накопичувальне страхування є одним із привабливих та надійних фінансових інструментів. На законодавчому рівні визначені такі вимоги до компаній, що займаються страхуванням життя, дотримуючись яких, фактично неможливо збанкрутувати. Процес контролю за платоспроможністю цих страхових компаній є системним та включає

аудиторську перевірку фінансово-господарської діяльності страховиків, забезпечення їх платоспроможності та фінансової стійкості.

Беручи до уваги статистику страхування життя в Україні, то валові страхові премії становлять лише 8-9 % сукупних. В розвинених країнах світу, зокрема у США, частка страхових премій накопичувального страхування складає понад 50 %, при чому, 1 657 дол. США припадає на одну особу (в Україні даний показник 4 дол. США/ос.). Сучасний страховий ринок в Україні переживає зараз не найкращі часи. Але навіть на тлі такої нестабільності і майже воєнного стану, страхування, як інструмент інвестування, активно розвивається і характеризується тенденціями до постійного зростання, тому, на нашу думку, необхідно провести наступні заходи задля розвитку накопичувального страхування в Україні:

- впровадження європейських принципів регулювання страхової діяльності;
- забезпечення зрозумілою, доступною інформацією основних потенційних інвесторів національної економіки – домашніх господарств;
- розвиток повноцінного національного фінансового ринку та фінансових інструментів, здатних працювати із дрібним інвестором по усіх сегментах;
- боротьба за чистоту, прозорість страхового ринку, шляхом підняття стандартів та посилення відповідальності за їх невиконання;
- капіталізація сектора страховиків, що займаються страхуванням життя.

Окрім цього, велику роль у цьому процесі має відігравати держава, адже накопичувальне страхування доповнює систему захисту та підтримки рівня життя громадян за рахунок самих громадян, і, таким чином, тягар соціального забезпечення населення перерозподіляється між державою та ринком страхування, а також воно є джерелом довгострокових інвестиційних ресурсів, яких так бракує для підйому вітчизняної економіки. Це проявляється завдяки можливості працівників, які працюють офіційно і придбали для себе поліс накопичувального страхування життя, отримати податкову знижку, яка становить до 15 % від суми річної страхової премії.

Список використаної літератури

1. Звіт ПФУ про чисельність пенсіонерів та середні розміри пенсійних виплат на початок 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pfu.gov.ua/>.
2. Звіт про світове багатство у 2014 р. «Allianz Global Wealth Report» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.allianz.com/>.
3. Пікус Р.В. Місце страхування життя у процесі трансформації індивідуальних заощаджень в інвестиції / Р.В. Пікус, К.О. Бражко // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 4. – С. 111-116.

УДК 339.92:368.21 (477)

О.М. Салайчук,

начальник департаменту міжнародного страхування,

Моторне (транспортне) страхове бюро України

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПОСТУП УКРАЇНИ: ІННОВАЦІЇ У АВТОТРАНСПОРТНОМУ СТРАХУВАННІ

Посилення інтеграційних процесів, здійснення якісних перетворень у всіх сферах суспільного життя обумовлюють необхідність відповідних трансформацій фінансової системи [1, с. 5]. Вимоги, підписаної у 2014 році Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (надалі - Угода) [2], з іншої сторони, мають на меті привнесення якісно нових для українського страхового ринку змін, які визначатимуть подальший вектор його розвитку. Особливо, це стосується обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (надалі – обов'язкове автотранспортне страхування), у тому числі його сегменту – міжнародного страхування «Зелена картка».

Для досягнення поступової практичної реалізації положень Угоди, Розпорядженням КМУ від 17 вересня 2014 р. № 847-р [3] затверджено План заходів з імплементації Угоди на 2014-2017 роки, який є тактичним орієнтиром